

тання об'єкта. Якщо витрати на ремонт визнано в тому звітному періоді, в якому вони були понесені, то фінансові витрати підприємства будуть значно зменшені порівняно із варіантом, коли витрати капіталізуються.

Таким чином, для достовірного відображення фінансового стану підприємства, необхідно проводити додатковий аналіз понесених витрат на ремонт основних засобів з метою виявлення можливості їх капіталізації.

Список використаних джерел

similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman I

нями.

2. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затв. наказом МФУ від 30.09.2003 р. № 561.

3. Положення про технічне обслуговування і ремонт дорожніх транспортних засобів автомобільного транспорту, затв. наказом МТУ від 30.03.1998 р. № 102.

4. *Захарчук М. А.* Організаційні основи побудови обліку витрат на ремонт основних засобів // Облік і контроль на підприємствах АПК: стан та перспективи розвитку: Тези доп. — К.: КНЕУ, 2007. — 288 с.

О. Л. Зеленкова, асистент
Бобруйский филиал УО БГЭУ

РЕВИЗИЯ ОПЕРАЦИЙ С ВЕКСЕЛЯМИ: ОБЪЕКТЫ И ЗАДАЧИ

Совершенствование государственного регулирования вексельного обращения и усиление ответственности за нарушение законодательно установленных условий использования векселей в предпринимательской деятельности субъектов хозяйствования различных форм собственности обуславливает необходимость акцентирования внимания на организацию и учет вексельных операций и, соответственно, на методики ревизии операций с векселями в ходе проверок финансово-хозяйственной деятельности коммерческих организаций. Однако следует отметить отсутствие в современных условиях хозяйствования целостной методики ревизии операций вексельного обращения исходя из норм вексельного права и функций векселя. В то же время использование зарубеж-

ной практики затруднено из-за принципиальных методических различий бухгалтерского учета и контроля вексельных операций.

В настоящее время отражение в бухгалтерском учете вексельных операций является одним из достаточно сложных и актуальных вопросов для бухгалтерских служб предприятий. Это обусловлено динамикой изменения нормативно-правовой базы, регламентирующей операции вексельного обращения в организациях, а так же неоднозначностью сущности вексельного обязательства и движения векселя между контрагентами. Специфика векселей как абстрактного долгового обязательства, незнание тонкостей нормативно-правового регулирования вексельного обращения создает предпосылки для совершения злоупотреблений, мошенничества и обмана субъектов вексельных отношений. Поэтому весьма актуальными являются вопросы организации и методического обеспечения проверки вексельных операций в организациях всех форм собственности. В то же время процедуры ревизии операций вексельного обращения разработаны недостаточно.

При этом подходе процесс контроля операций вексельного обращения ими рассматривается не системно, не уделяется достаточно внимания многим важным особенностям использования векселей в хозяйственной деятельности организации. Так, например, за рамками предлагаемой многими авторами методики остается контроль выданных и полученных авалей, залоговых операций, операций по погашению собственных векселей.

Строгая формальность векселя предопределяет то, что объектом проверки являются не только операции с векселями, но и сам вексель как ценная бумага, то есть материальное воплощение обязательств, заключенных в нем. Функциональные черты векселя, такие как право протеста, оборачиваемость, солидарная ответственность, обуславливают существование не только реальных обязательств по векселю, но и условных, отображаемых на забалансовых счетах.

Специфичность вексельного обязательства и множественность объектов контроля влечет необходимость определения наиболее рациональных и эффективных методов, приемов и способов проверки операций вексельного обращения в коммерческих организациях.

Ревизии вексельных операций присущи как общие методы ревизии финансово-хозяйственной деятельности — приемы документального и фактического контроля, так и в силу специфичности вексельных операций, когда интерпретация хозяйственной операции зависит не только от первичного документа (акт при-

ема-передачі векселя), но і від предмета операції — векселя як цінної папери, ревізія операцій з векселями має своїм специфічним методом перевірки легітимності векселя як ордерної цінної папери.

Завдання ревізії векселів складаються в наступному:

1. Встановити дотримання вексельного законодавства, адекватність прийняття рішення про випуск векселів.
2. Оцінити ефективність і обґрунтованість застосування вексельних операцій в господарській діяльності даного підприємства.
3. Визначити достовірність обліку векселів, повноту відображення господарських операцій з використанням векселів в регістрах бухгалтерського обліку, а також достаточність ведення аналітичного обліку.
4. Перевірити обґрунтованість видачі і повноту відображення в обліку авансів.
5. Перевірити правильність обліку відсотків по виданим і отриманим векселям.
6. Перевірити правильність нарахування податків на доходи від вексельних операцій.
7. Піддати аналізу сумнівні векселя з точки зору оплати. Оцінити сумми можливих збитків.
8. Відслідкувати організацію позовної роботи з відхиленнями і опротестованими векселями, а також порядок пред'явлення і акцептування переводних векселів.

Н. С. Золотарьова, канд. екон. наук., ст. викладач
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

КЛАСИФІКАЦІЯ ВИТРАТ ВІДПОВІДНО ДО ПОТРЕБ ОБЛІКУ

Поділ витрат на групи відповідно до способу їх включення до собівартості окремого виду продукції привертає до себе особливу увагу. Вчені Ф. Ф. Бутинець [1], Р. Є. Грачова [2], М. М. Копуцатрий, В. Г. Лінник [4–7] виділяють за цією ознакою прямі й непрямі витрати. Натомість у праці А. Загороднього та Г. Партин